

El negoci de la Isabel Gunfaus li ve **"heretat"** del pare, arran de la seva mort, ara fa nou anys: **"Ell és qui va començar això que jo anomeno parc d'oci, d'entreteniment i d'esport."** La llista d'activitats que s'hi poden fer és interminable: **"Tenim la secció per als més petits, amb piscina de boles, llits elàstics, inflables, recorreguts americans; per als grans patinatge, karts, motos i quads; també tennis, frontó, futbol-sala, bitlles; i una sala de nit on fem ball els caps de setmana, cursets de ball de saló, de tango, de salsa, de rock..."**

Tot plegat en un espai situat a dos quilòmetres de Terrassa i a dos de Sabadell, ben bé al mig, que ocupa quaranta mil metres quadrats, i que **"de vegades ens sembla petit, quan entra la gent, i comences a veure aquell enrenou. Heu de tenir en compte que tenim clients -a part de Terrassa i Sabadell- de Barcelona, de Cerdanyola, de Ripollet, de Manresa... Jo diria que agafem clientela d'arreu que tingui entre mitja hora i tres quarts de viatge"**.

Molts d'aquests visitants són **"assidus"**, gent que ja tenia el seu pare -que va obrir el 1973- i que hi va diumenge rere diumenge, gràcies a un servei i millora constants: **"La nostra empresa, que ocupa unes quaranta persones els caps de setmana, és molt singular, perquè depèn del temps, del tipus de client, de les activitats que hi fas... Abans no hi havia les que hi ha ara, s'han anat reformant, se n'han afegit, se n'han canviat... En aquest sector especialment, o es fa així o ja pots plegar."**

El primer canvi que la Isabel va dur a terme a Sport Center, en qualsevol cas, va ser de concepte: **"Quan hi vaig entrar vaig pensar que abans de res calia donar-li un tomb a la forma de funcionar, que el públic estava acostumat a fer i desfer. Vam ordenar-ho tot per seccions, vam tematitzar les zones, ajardinant, posant-hi rètols, vam millorar les circulacions interiors..."**

S'intenta d'aquesta manera **"donar un bon servei, ser amics dels que vénen, que es trobin a casa, i que disfrutin; si no hi ha això és una indústria més, molt despersonalitzada. Sé que no tinc un gran parc d'atraccions, ni d'alta tecnologia, funciona des de fa molts anys i això es nota, però quan la gent surt i et diu que s'ho ha passat molt bé, que l'han tractat de primera... La paraula 'tornaré' és la més agrada de totes."**

Aquella feïnada la va començar a escometre la Isabel al 1991, i va ser complicat, entre altres coses, perquè **"la cultura de l'oci en aquest país s'ha despertat fa molt poc, acaba de néixer. A nivell empresarial hi ha molta gent que té ganes de fer moltes coses en aquest sector, el públic s'està acostumant a tenir una oferta ja bastant diversificada, però malgrat tot encara falta moltíssim, sobretot en l'educació de l'oci."**

És per aquest motiu que ella mateixa es planteja de vegades si seguir canviant **"petits detalls"** o fer **"un pas endavant"** i muntar **"una altra història diferent, això sí, en el sector de l'oci i amb el mateix segment de públic"**, sent aquesta última dada difícil de definir tenint en compte que al seu parc n'hi ha un per cada activitat i també el públic format per la família sencera, que són **"els que ho abasten tot"**.

El dia fort a Sport Center, així, és el diumenge -i també dissabte-, quan ella no hi és. I no és un contrasentit: **"Jo sóc una empresària que va**

més o menys sola, que no tinc un equip, i entre setmana m'ocupo de l'organització -del personal, dels horaris, de les promocions, de la publicitat, del manteniment de les atraccions-, de manera que els caps de setmana és quan intento descansar, després de donar diferents responsabilitats i directrius a una sèrie de persones que les han de seguir."

Això no obstant, la Isabel admet que hi va **"d'incògnit"**, perquè **"és quan detectes les coses"**, però insisteix que intenta desconnectar, sobretot per estar amb la família. Sempre ha tingut molt clar, tanmateix, que no s'havia d'angoixar, en aquest sentit: **"Les meves filles mai no m'ho han retret, que estaven perdent la mare... El meu marit potser sí, però em sembla que no s'ha de valorar quantes hores passes amb els teus sinó com les passes. Es pot estar amb els fills i amb el marit una hora diària que sigui tan forta, de tanta qualitat, que no calgui estar-ne sis."**

A ella el regust li ha quedat més que res parlant amb alguns proveïdors, i amb gent del mateix sector: **"M'han arribat a ignorar, quan si hagués estat un home no hauria passat. La prova és que m'han demanat pel director del parc, els he dit que era jo, i han insistit, que volien veure el director... Aquest és un sector molt d'homes, i encara hi ha certs llocs on ho veus, que hi ha gent per tot."**

La gerent d'Sport Center, però, no s'amoïna: **"La veritat és que tampoc he tingut mai la sensació que no em valloessin, perquè sempre són pocs, els que ho fan, i en principi jo em trobo en igualtat de condicions amb tothom. Hi vaig tan tranquil·la, defenso allò que és meu, dono la meva opinió, i si algú pensa que estic per sota de no sé qui és el seu problema, no el meu."**

Amb aquesta filosofia, la Isabel lògicament anima les noies joves a entrar en el món empresarial, però ella, que va heretar el negoci del pare, voldria apuntar també un altre missatge: **"Penso que les coses s'han de fer per un mateix, no pels altres. L'empresària ha de creure en allò que fa, és una ximpleria dirigir una empresa que no t'agrada, i s'ha de ser valent per acceptar-ho. De vegades la il·lusió i l'esforç no ho són tot. Per què no et pots quedar a casa? Potser t'asseus davant una taula, escrius què et passa i ets una gran escriptora."**

Ella assegura que no va haver de renunciar a res, i agraeix, d'una banda, que les circumstàncies la portessin a ocupar-se del parc, perquè tot el que ha patit allà li ha servit **"per aprendre"** i l'ha omplert **"moltíssim"**, i de l'altra, que els seus germans, en Joan i en Carles -que es van haver de fer càrrec d'una altra empresa de la família a Terrassa-, li diguessin que donarien per **"ben fet"** el que ella fes, i que sabés que ells eren allà, per a tot allò que pogués necessitar: **"Això per a mi va ser molt important."**

La Isabel, finalment, vol aprofitar aquesta **"important oportunitat"** per fer pública la seva **"admiració més sincera"** vers el seu pare, en Joan Gunfaus, **"com a persona i empresari"**.

Isabel Gunfaus - Sabadell / Terrassa (el Vallès Occidental)